

İlgili Kanun / Madde
2822S.TSGLK/15

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2008/26726
Karar No. 2008/18679
Tarihi: 03.07.2008

- YETKİ TESPİTİ
- MUVAZAALI İŞLEMLE İŞÇİLERİN BİR BAŞKA İŞYERİNDE GÖSTERİLMESİ
- İŞLETME YETKİSİ İÇİN GEREKLİ ÇOĞUNLUĞUN BULUNMASI

ÖZETİ: SSK Giresun İl Müdürlüğüne verilen e-bildirge ile başvuru tarihinde önce 1.4.2007 tarihinde işten çıkartılarak 103 işçinin 2.4.2007 tarihinde davalı işverenin Ankara'da bulunan işyerine sigorta girişlerinin yapıldığı, aynı işçilerin 11.7.2007 tarihinde yeniden tespite konu işyerine girişlerinin yapıldığı anlaşılmaktadır. Yine bilirkişi raporu incelendiğinde işten çıkartılan işçilerin üye sayısından düşürüldüğü ancak işçi sayısından düşülmediği için davacı sendikanın işyerinde çoğunluğuna sahip olmadığı gibi yanlış bir sonuca varıldığı görülmektedir.

Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde ise, işyerinde davalı işverenin ilk bildirdiği dönem bordrolarında adları bildirilen 103 işçi de dâhil 276 işçinin çalıştığı ve bu işçilerden 174 işçinin davacı sendikanın üyesi olduğu kabul edilerek sonuca gidilmesi gerekir. Diğer bir ifade ile davalı işverenin kâğıt üzerinde başka işyerine tespiti konu işyerindeki sendika üyesi işçileri kaydırması muvazaalı bir işlem olarak kabul edilmelidir.

Diğer taraftan davalı işveren, tespite konu işyerinin Ankara'da bulunan merkez işyeri ile bir işletme oluşturduğunu iddia etmiştir. Davalı işveren bu iddiasını kanıtlayamamıştır. Ancak iddianın doğru olduğu kabul edilse dahi başvuru tarihinden önce

tespite konu işyerinde çıkartılıp Ankara'daki işyerine sigorta girişleri yapılan işçilerle birlikte işyerinde daha önce çalıştığı bildirilen 6 işçinin de toplam işçi sayısına eklendiğinde de davacı sendikanın işletme düzeyinde dahi çoğunluğa sahip olduğu görülmektedir.

DAVA: S. -İş Sendikası adına Avukat M. Ö ile 1-M. Kâğıt San. ve Tic.A.Ş. adına Avukat AÇ G 2- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı adına Avukat Serhat Gedikli 3- T-İş Sendikası adına Avukat ÖÇ G aralarındaki dava hakkında Trabzon iş Mahkemesinden verilen 19.2.2008 günlü ve 1476-98 sayılı hüküm davacı avukatınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi N.Çoruh tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Dava, olumsuz yetki tespitine ilişkindir.

İtiraz eden sendika, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına başvurarak davalı işverene ait Giresun Kağıt Fabrikası işyerinde çoğunluk tespiti yapılmasını istemiştir. Bunun üzerine Bakanlık tarafından anılan işyerinde 20.4.2007 başvuru tarihi itibarıyla 168 işçi çalıştığı, bu işçilerden 72 işçinin davacı sendika üyesi olduğu, buna göre davacı sendikanın işyerinde çalışan işçilerin yarısından fazlasının üye çoğunluğuna sahip olmadığı tespit edilmiş ve olumsuz yetki tespit yazısı davacıya gönderilmiştir.

Davacı sendika, davalı işverenin Giresun'da bulunan işyerinde başvuru tarihi itibarıyla çalıştıkları ve üye çoğunluğuna sahip buldukları halde işveren tarafından sonradan SSK Giresun İl Müdürlüğüne gönderilen ek bildirme ile sendika üyesi işçilerin başvuru tarihinden önce işten çıkartılmış gibi gösterildiği, işverenin muvazaalı işlemlerin dikkate alınmaması gerektiğini belirterek Bakanlığın 6.7.2007 tarih ve 21215-30846 sayılı olumsuz yetki tespitinin iptali ile anılan işyerinde işçilerin üye çoğunluğuna sahip olduklarının tespitine karar verilmesini istemiştir.

Davalı işveren, şirket merkezinin Ankara'da olduğunu ve tespite konu işyerinin işletme kapsamında olduğunu, davacı sendikanın çoğunluk sağlayamadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

Diğer davalılar, Bakanlık tespitinin doğru olduğunu bu nedenle itirazın reddini istemişlerdir.

Mahkemece bilirkişi raporunun hüküm vermeye yeterli olduğu, bilirkişi raporuna yapılan itirazların sonuca etkili olmadığı gerekçesiyle itirazın reddine karar verilmiştir.

Davacı, karara dayanak yapılan bilirkişi raporunun maddi hataya dayandığını, rapora itirazlarının nazara alınmadığını, işyeri veya işletme düzeyinde her halde çoğunluklarının bulunduğunu belirterek kararın temyiz etmiştir.

Yargıtay Kararları

Dosyadaki bilgi ve belgelerden özellikle SSK Dönem bordroları ile sonradan verilen ek prim bordroları ile işçilere ait SSK Hizmet Belgelerinden tespite konu işyerinde başvuru tarihi itibarıyla çalıştığı iddia edilen davacı sendika üyesi işçilerin işveren tarafından SSK Giresun İl Müdürlüğüne verilen e-bildirge ile başvuru tarihinde önce 1.4.2007 tarihinde işten çıkartılarak 103 işçinin 2.4.2007 tarihinde davalı işverenin Ankara'da bulunan işyerine sigorta girişlerinin yapıldığı, aynı işçilerin 11.7.2007 tarihinde yeniden tespite konu işyerine girişlerinin yapıldığı anlaşılmaktadır. Yine bilirkişi raporu incelendiğinde işten çıkartılan işçilerin üye sayısından düşürüldüğü ancak işçi sayısından düşülmediği için davacı sendikanın işyerinde çoğunluğuna sahip olmadığı gibi yanlış bir sonuca varıldığı görülmektedir.

Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde ise, işyerinde davalı işverenin ilk bildirdiği dönem bordrolarında adları bildirilen 103 işçi de dâhil 276 işçinin çalıştığı ve bu işçilerden 174 işçinin davacı sendikanın üyesi olduğu kabul edilerek sonuca gidilmesi gerekir. Diğer bir ifade ile davalı işverenin kâğıt üzerinde başka işyerine tespiti konu işyerindeki sendika üyesi işçileri kaydırması muvazaalı bir işlem olarak kabul edilmelidir.

Diğer taraftan davalı işveren, tespite konu işyerinin Ankara'da bulunan merkez işyeri ile bir işletme oluşturduğunu iddia etmiştir. Davalı işveren bu iddiasını kanıtlayamamıştır. Ancak iddianın doğru olduğu kabul edilse dahi başvuru tarihinden önce tespite konu işyerinde çıkartılıp Ankara'daki işyerine sigorta girişleri yapılan işçilerle birlikte işyerinde daha önce çalıştığı bildirilen 6 işçinin de toplam işçi sayısına eklendiğinde de davacı sendikanın işletme düzeyinde dahi çoğunluğa sahip olduğu görülmektedir. Sonuçta davacı sendikanın işyerinde çalışan işçilerin üye çoğunluğuna sahip olduğu tespit edilmiş olduğundan eksik ve yetersiz rapora dayanılarak verilen karar hatalıdır. Bu durumda, 2822 Sayılı Kanun'un 15/2. fıkrası uyarınca mahkeme kararının bozularak ortadan kaldırılmasına, itirazın kabulüne karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda gösterilen sebeplerle

1-) Trabzon İş Mahkemesinin 19.2.2008 tarih 2007/1476–2008/98 sayılı kararının bozularak ortadan kaldırılmasına

2-) İtirazın kabulü ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 6.7.2007 tarih ve 21215–30846 sayılı olumsuz yetki tespitinin iptali ile anılan işyerinde işçilerin üye çoğunluğuna Selüloz -İş Sendikasının sahip bulunduğu tespitine

3-) Harçlar Kanunu gereğince 14,00 YTL harcın (Bakanlık harçtan muaf olduğundan) davalı işverenden alınarak Hazineye gelir kaydına davacı tarafından yatırılan 13,10YTL peşin harcın istek halinde kendisine iadesine,

4-) Davacı yararına takdir edilen 500,00 YTL vekâlet ücretinin davalılar Bakanlık ve Sendikadan alınarak davacıya verilmesine

5-) Davacı tarafından yapılan yargılama giderinin davalı Bakanlık ve işverenden müştereken ve müteselsilen alınıp davacıya verilmesine, peşin alınan

Yargıtay Kararları

temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine 3.7.2008 gününde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.